

תגובת קבוצת מדיה הופ!
להמלצות הביניים של הוועדה המייעצת להסדרת הרגולציה על השידורים

הקדמה:

קבוצת מדיה הופ! הינה חלוצה עולמית בשידור איכותי לילדי הגיל הרך, והיא זו שיזמה והשיקה לראשונה בעולם ערוץ הפונה רק לגיל זה כסביבה טלוויזיונית מותאמת, מעשירה, תומכת, מוגנת וללא כל אלימות. אנו גאים מאד בהישגינו ומגישים ניר עמדה זה מתוך תקווה שהוועדה תיתן דעתה לייחודו של ציבור הילדים בכלל וילדי הגיל הרך בפרט ותעדכן המלצותיה בהתאם.

מזה למעלה מ-16 שנה אנו הגורם העיקרי המנגיש לילדי הדור הצעיר בישראל את נכסי צאן הברזל של תרבותנו, בשפה עברית מוקפדת ובעיבודים רלוונטיים לילדים של היום המאפשרים להפוך צפייה בטלוויזיה לא רק להנאה אלא גם להזדמנות, להעשרה ולחיבור רגשי לשורשים התרבותיים שלנו.

ערוץ הופ!, המשודר בחבילת הבסיס של הוט ויס, הוא כיום המקור היחיד כמעט לילדים, בו הם נחשפים לתכנים המשקפים את הווי הגן, המשפחה והחיים בישראל, החל בעונות השנה וכלה בטבע, חגים ומסורת. רק בהופ! משודרת דרך קבע קבלת שבת (תמיד לפני כניסת השבת, כדי שהחוויה תהיה מאחדת גם לשומרי מסורת), ורק בהופ! זוכים מאות אלפי ילדים לצפות בסדרות תעודה על ציפורי ופרחי א"י או סדרות המעודדות טיולים בארץ ("אליק ובליק יוצאים לטייל בארץ ישראל"), לצד סדרות מופת איכותיות כ"רחוב סומסום", לה הפיק הופ! עשרות פרקים המיועדים במיוחד לילדים בישראל, ובהם נישא בין השאר על נס גם המגוון החברתי הייחודי של ישראל באמצעות שילוב ילדים מכל הפריפריות והמגזרים.

לוח המשדרים של ערוץ נוסף שלנו, הופ! ילדות ישראלית, הוא היחיד בעולם המתנהל כולו לפי חודשי השנה העברית בלבד, תוך שילוב של שירי ילדות ישראלים קלאסיים ועכשוויים לצד סיפורים של מיטב סופרי הילדים בישראל. כך גם בערוץ לולי, המאפשר לילדים ולהורים זמן איכות חווייתי בדגש ישראלי.

רבים מהתכנים שאנו מיצרים משמשים לא רק את הצופים במרחב המשפחתי והביתי, אנו גם מעמידים אותם לרשות הציבור הרחב באמצעות שיתוף פעולה מוצלח מאד של למעלה מעשור עם האגף לגיל הרך במשרד החינוך, במסגרתו אנו מעמידים תכנים שלנו במרכזן של עשרות אלפי ערכות לצפייה ופעילויות חינוכיות לגני ילדים בנושאים שונים, החל במדע וכלה באוריינות עברית. העיבודים המוסיקאליים והוויזואליים הרעננים שהפקנו למאות שירים ודקלומים של מיטב היוצרים הישראליים, הפכו זה מזמן לא רק לנכס צאן ברזל, אלא גם לגשר בין דורי במשפחה והדרך היחידה כמעט בה משתמרת ואף מתפתחת גם כיום המורשת התרבותית הייחודית שלנו כישראלים.

ערוץ הופ!, שעלה לשידור בשנת 2000 בחבילת הבסיס של YESi HOT, הוא הערוץ הראשון בעולם המיועד לגיל הרך בלבד (1-7) וזאת מתוך הכרה שגיל זה, בהיותו ייחודי כל כך, מחייב ערוץ נפרד המותאם במיוחד עבורו. עד אז כללו ערוצי הילדים בישראל ובעולם, תכנים לגילאים השונים כולל הגיל הרך, אך בעקבות הצלחתנו, הוכח הצורך בבידול הגיל הרך מגילאים אחרים ותוך זמן קצר קמו ערוצים בינלאומיים רבים שחיקו את ערוץ הופ!. בהמשך, העלינו לשידור את ערוץ לולי (בהוט) המיועד לגילאי 1-3 וכן את ערוץ הופ! ילדות ישראלית המשדר ב-YES i-HOT וכולו תכנים ישראליים בלבד: שירי ילדות, דקלומי מופת, משחקי ילדות, ציור ישראלי וסמלי מורשת. זהו הערוץ היחיד בעולם שכולו תוכן ישראלי!

כחלוצים בקנה מידה עולמי וכבעלי ניסיון מקצועי רב בהפקת תכנים וערוצים איכותיים לגיל הרך, אנו רואים לעצמנו חובה וגם זכות לייצג קהל יעד ייחודי זה בפני הוועדה. אנו משרתים כמחצית מציבור

הילדים (1-14), כלומר כ-600,000 ילדים בכ-250,000 בתי אב, ולפיכך תגובתנו מתמקדת בפריזמה של משמעותיות המלצות הוועדה על ציבור נכבד זה של ילדי הגיל הרך בישראל ובני משפחותיהם. כל המחקרים בנושאי התפתחות הילד, קובעים חד משמעית שהשנים הראשונות בחיי הילד הן המשמעותיות ביותר מבחינת התפתחות וגיבוש תפיסת עולמו וזהותו החברתית והלאומית. אילו הן השנים המשמעותיות ביותר מבחינת השפעתן על הילד והמשך חייו, יותר מכל גיל אחר, ולכן ההשקעה בגיל הרך נשאת פירות יותר מכל השקעה אחרת בתוכן. זו הסיבה שמדינות רבות, לרבות מדינות OECD מחייבות השקעה רבה בתוכן ילדים מקומי - וכך ראוי שיעשה גם בישראל תוך הבנת המשמעות הרבה שיש לכך הן בהיבט החברתי לאומי והן בהיבט האישי של הילד.

יצרנו דבר שאין לו אח ורע בעולם. יצרנו בסיס לתעשייה מקומית לגיל הרך שגם נותנת במה ופרנסה למאות כותבים, בימאים, שחקנים, אנימטורים, מעצבים, מוסיקאים, טכנאים ויוצרים אחרים. בתקציבי הפקות מקור, על אף היותם מזעריים באופן יחסי מול ההשקעות בהפקות מקור לכל גיל אחר (ואנו מבקשים שעיוות זה יוסדר!), אנו נותנים מזה 16 שנה מענה לצורך אמיתי של ציבור ילדים גדול וחשוב מאין כמותו, ובהצלחה מרובה. כלל הוא, שאין צורך לתקן משהו שאינו שבור ובוודאי שאין צורך להרוס את מה שהוכח כתקין, שכן המלצות הוועדה כפי שהוצגו, בהיבט של תוכן ילדים בכלל והגיל הרך בפרט, מאיימות לחסל את הערוצים הישראליים על כל ההישגים המדהימים הללו ולכן אנו מבקשים מכם לשקול שוב את הדברים בכובד הראש ולא לתת לכך יד.

עיקרי עמדתנו

1. האסדרה המוצעת לא מביאה כלל בחשבון את הילדים הקטנים
2. הפקות לגיל הרך הן השקעה ברוכה ונושאת פירות בכל הנוגע ליצירת זהות תרבותית ולאומית עתידית של הילדים
3. הקונספט של מחזור תכני ילדים (אורך חיי מדף ארוך) מוטעה מיסודו ואין לו שום קשר למציאות, לא בארץ ולא בעולם
4. תאגיד השידור החדש לא מסוגל מלכתחילה לתת מענה לגיל הרך ואין גם סיבה לצפות ממנו לתקן משהו שאין בו כשל ואינו "שבור"
5. ככל שלא תהיה חובת מינימום להפקות - לא תהיינה כלל הפקות לגיל הרך
6. מזווית תרבותית ולאומית יש לחייב הגדלת חובת ההפקות לגיל הרך ולא לחסלה
7. מחיקת חובת מינימום להפקות תקטין באופן לא הוגן את יכולת התחרות של ערוצים עצמאים ישראלים לגיל הרך - שהם היחידים הנותנים מענה ישראלי מול שטף התוכן הזר שמציף את הילדים
8. הערוצים הישראליים העצמאיים הם ה-"שחקנים על המגרש" בהקשר לגיל הרך והם אילו שמבטיחים שוק חופשי ופלורליזם תרבותי ולכן יש להבטיח המשך קיומם

מבוא

בכתב המיניו של הועדה מוגדר אמנם, בין השאר, היעד החשוב: "האופן הראוי להגן על יצירה מקורית ישראלית איכותית", אלא שבכל הנוגע לגיל הרך המלצות הוועדה המוצעות לא רק שלא מקדמות יעד זה, אלא אף יגרמו לצערנו לתוצאה הפוכה לגמרי – עזירה מוחלטת של הפקות המקור לגיל הרך! מחד, בהיעדר חביות רגולטוריות מוגדרות וברורות להפקת תכני מקור לגיל הרך, לאף אחת מהפלטפורמות הרלבנטיות אין ולא תהיה מוטיבציה כלשהי להשקיע בהפקתן ומאידך, הקונספט לפיו הפקות מקור יתבצעו בעתיד בעיקר בתאגיד השידור הציבורי אינן ניתנות ליישום בכל הנוגע לגיל הרך, שכן ערוצי התאגיד אינם ערוצים המיועדים או מתאימים לגיל הרך אלא לכלל הגילאים, ולפיכך אינם מסוגלים, מלכתחילה, לתת מענה ראוי לגיל הרך שכאמור, בשל הייחודיות שלו נדרש עבורו ערוץ נפרד, נטול אלימות לחלוטין, מעשיר, משקף את חיי הילד בגן ובמשפחה על החגים, השירים, הסיפורים המשחקים והשפה העברית הייחודית. (הרחבה בנושא בהמשך).

רקע

בהתייחס לקביעת הוועדה כי "הרגולציה שקובעת המועצה לשידורי כבלים ולווין שונה מזו שקובעת מועצת הרשות השנייה לטלוויזיה ורדיו. היעדר האחידות ברגולציה מייצר פערים שאינם הכרחיים ואשר ראוי כי תיבחן האחדתם במידת הניתן"

מזווית המבט של ערוצים או תכנים לגיל הרך לא ניתן לעשות האחדה שכזו מבלי לתת ביטוי ומענה למאפיינים הייחודיים והשונים לחלוטין של תכני הגיל הרך לעומת תכני ילדים גדולים יותר ועל אחת כמה וכמה לעומת תכני מבוגרים. בין השאר מתבטאת ייחודיות זו באורך התכנים – משך הפרקים בתכניות לגיל הרך בעולם כולו, קצר לרוב בהרבה מאילו של הגילאים האחרים וזאת בשל יכולות ריכוז מוגבלות עדיין בגיל זה. כמו כן, תכנים לגיל הרך מתאפיינים בפשטות רבה של המבנה העלילתי, כדי להתאימם ליכולות הילדים בגיל זה, ובהתאם הקריטריונים המקובלים לדוגמה לסוגה עלית אינם תקפים כלל בהקשר של תכני הגיל הרך. לפיכך, ככל שיוחלט על אחידות הרגולציה, תהיה חובה להתייחס בנפרד לתכני הגיל הרך תוך התייחסות לצרכים הייחודיים שלו ומאפייניו. כמו כן יש לציין כי ההסתמכות במסגרת האסדרה החדשה על מקורות מימון מפרסומות או תוכן שיווקי אינם תקפים כלל לגיל הרך, שכן (ובצדק כמובן) לא ניתן יהיה לשדרם בערוצי ילדים ולכן יש לחייב רגולטורית הקצאת משאבים ראויים לערוצי הגיל הרך, לרבות הפקות מקור בהם.

בהתייחס להצהרה: "התפתחותם של ערוצי תקשורת מקומיים ובינלאומיים משנים את האיזון בין השחקנים השונים על המגרש בעוד הרגולציה החלה כיום אינה מותאמת לכך" אנו מסכימים לחלוטין עם קביעה זו, אולם תמוה ביותר שנעלמו ממנה לחלוטין, כאילו ואינם קיימים כלל, הערוצים הישראליים העצמאיים! ההתייחסות היחידה אליהם בכל מסקנות הוועדה מופיעה בסעיף 2 בלבד: "יצירה מקומית – איכותית" ובהקשר ל"דמי מעבר", ותו לא. חוסר התייחסות רגולטורית לערוצים הישראליים העצמאיים, שהם השחקנים המשמעותיים ביותר במתן ביטוי הולם להוויה התרבותית והלאומית הישראלית לגיל הרך, היא בפשטות רבה – חיסולם, על כל המשמעויות הנובעות מכך בקשר לגיל הרך ופורטו לעיל. כמו כן, ייפגעו אנושות סיכויי קיומו של שוק פלורליסטי ותחרותי שכן על השוק ישלטו ערוצים גלובאליים זרים בלבד, ונדמה שאין צורך להרחיב מה משמעות הדברים בהיבט של הגיל הרך. בקשר למנגנון דמי המעבר המוצע:

1. הוכח כבר שמנגנון זה אינו ניתן ליישום, בעיקר בשל התלות המוחלטת של הערוץ בפלטפורמה המשדרת אותו בנוגע למיקומו בממיר, שיווקו, היעדר נגישות למערכות המידע לצורך מתן שירות לקוחות, היעדר גישה למערכות גביית התשלומים בגינו וכן אי הסכמה מהותית לגבי סדר גודל דמי המעבר שיאפשרו לערוץ כזה להתקיים - וכל זאת במצב של היעדר מוטיבציה מוחלט מצד הפלטפורמות לגרום להצלחתו של ערוץ כזה, שכן הפלטפורמה תעדיף תמיד שיהיה בשליטתה ערוץ זר וזול מאד על פני כל ערוץ מקומי ועל אחת כמה ערוץ ב"דמי מעבר", שמחייב אותה ב"התעסקות"

מורכבת ומיותרת לגמרי מבחינתה, מה גם שאין לה "שליטה" על ערוץ כזה אלא רק חובה מינימלית "להעבירו" על גבי מערכותיה ולכן במצב כזה לא יכולה ולא תיווצר זהות בין הפלטפורמה לערוץ ובמקרה הטוב היא פשוט לא תתרום דבר להצלחתו. המשמעות בפועל היא שאין שום סיכוי לערוץ כזה להצליח והוא נדון לכישלון מוחלט מראש. לראיה, היו בעבר מספר ניסיונות ליישם את המודל הזה וכולם כשלו לחלוטין, בעיקר בגלל סיבות אילו.

2. אנו משוכנעים שכלל שלא יובטח רגולטורית, לרבות באמצעות חובת הפקות מקור בהם, המשך קיומם של הערוצים הישראליים העצמאיים - הם יחדלו להתקיים! זו תהיה מכה אנושה לפלורליזם, ליכולת ומידת הביטוי של הייחודיות הישראלית ולעצם המשך קיומו של שוק תחרותי

3. לטובת האינטרס הציבורי, הדמוקרטי והכלכלי יש להבטיח את הפלורליזם התכני, אך זה לא יכול להתקיים בסביבה בה התשתית היא גם בעלת השליטה המלאה על התוכן

4. אין חשש לכשל שוק בשל היעדר תחרותיות שכן כבר כיום מתקיימת תחרות עזה הן בין הערוצים העצמאיים לבין עצמם והן בינם לבין הערוצים הזרים הגלובליים, שכן אם ערוץ אינו מצדיק את עצמו עבור הפלטפורמה מבחינת הרלבנטיות שלו ללקוחותיה, היא פשוט לא ממשיכה לשדר אותו ובהתאם, עצם קיומו של ערוץ מותנה ותלוי בהצלחתו לגבור בתחרות העזה, לרבות בנוגע למחירו, אם ברצונו להמשיך ולהיות משודר על ידי הפלטפורמה

5. מעל ומעבר לכל – על חברי הוועדה להכיר בכך שמבחינת הפלטפורמות עדיף פי כמה לשדר ערוצים זרים גלובליים בלבד, שכן עלותם לפלטפורמה אפסית ביחס לערוצים ישראליים מקוריים ולכן השאלה המהותית הנצבת בפני הוועדה היא האם טובת הציבור – בעיקר בכל הנוגע לגיל הרך – היא שהילדים ייחשפו לערוצים גלובליים זרים בלבד, שאין בהם היבט ישראלי כלשהו שכן מלכתחילה הם מופקים לצרכי מסחור והפצה בינלאומיים

6. רק ערוצים ישראליים המותאמים במיוחד לגיל הרך, יכולים להבטיח את הביטוי הנדרש לייחודיות הישראלית, תוך התאמת לוח המשדרים ללוח השנה והשפה העבריים, עונות, חגים, טבע, תרבות ומסורת ישראליים. יעד זה יכול להיות מושג אך ורק באמצעות הפקות מקור המיועדות לילדים הישראליים ומשפחותיהם שכן שום גורם אחר בעולם לא יפיק תוכן כזה – לרבות לא הערוץ הציבורי החדש!

7. מתוקף מהותו ערוץ הילדים הציבורי החדש יפנה לכלל הגילאים, בעוד ייחודיות הגיל הרך מחייבת ערוץ נפרד המותאם במיוחד לצרכי גיל זה - לכן הערוץ הציבורי לא יוכל לתת מענה לגיל הרך! ישראל יכולה להתגאות על היותה חלוצה עולמית בתחום הערוצים לגיל הרך, באמצעות הקמת ערוץ הופ!, וכיום תוכן לגיל הרך בעולם כולו משודר בערוצים נפרדים מערוצי הילדים הגדולים יותר שכן אילו משדרים תכנים שאינם ראויים כלל לצפייה על ידי הגיל הרך. בהתאם, משמעות הצעת הוועדה שלא לחייב בהפקות מקור לילדים היא שלא יופקו כלל הפקות מקור איכותיות לגיל הרך שכן הפלטפורמות לא יתנדבו כאמור להשקיע בהן, ולשידור הציבורי לא יהיה אפיק מתאים לשדר אותן! המשמעות היא שילדי הגיל הרך יופקרו לחסדי ערוצים גלובליים זרים שכבר כיום נוגסים בערוצים הישראליים בשל העדפת הפלטפורמות את עלותם הזולה. אנו משוכנעים שאין בכוונת חברי הוועדה להפקיר את הילדים הישראליים בידי ערוצים ותכנים זרים גלובליים בלבד, שבינם לבין התרבות, השפה והמסורת הישראליים אין ולו דבר אחד משותף. סביר להניח שההצעה לביטול חובת הפקות המקור לילדים מקורה בחוסר מודעות של חברי הוועדה למשמעויותיה בפועל ולכן שיישומה, חלילה, תהיה בכייה לדורות.

8. מתוך ראיית התועלת הציבורית, על הוועדה לדרוש ולחייב, כמקובל במדינות רבות בעולם, להחיל חובת הפקות מקומיות לילדים בערוצים הישראליים ואף להגדיל את חובת ההשקעה בהפקות מקומיות לגיל הרך תוך תיקון עוול היסטורי של אפליה בוטה לרעת הגיל הרך, שכן למרות שמדובר בציבור גדול של כ-600,000 ילדים בכ-250,000 בתי אב, המהווים כ-40% מכלל ציבור הילדים (גילאי 1-14) הרי שבפועל מוקצים לו כיום רק כ-12% מתקציב ההפקות לילדים וזאת למרות שדווקא בגיל הרך התכנים משפיעים על הילדים יותר מאשר בכל גיל אחר

9. כבר כיום נוגסים באגרסיביות רבה גופים בינלאומיים, המציעים את מרכולתם הגלובלית במחירי היצף, בערוצים הישראליים. ביטול חובת הפקות מקומיות לילדים תפעל כבומרנג נגד האינטרס הציבורי, שכן היא תפקיר את ילדי הגיל הרך לתכנים גלובליים זרים בלבד. יובהר: ללא הפקות מקור אין לערוצים הישראליים בסיס לבידולם כישראליים מול היצף התכנים והערוצים הגלובאליים הזרים, לכן - ללא הפקות מקור יוותרו בשוק אך ורק השחקנים הזרים!

תקופת הביניים

בהתייחס ל: "... הוועדה סבורה כי השידור הציבורי מהווה גורם בעל משקל משמעותי בפתרון המתבקש לסוגיית הפקות המקור המקומיות – האיכותיות בטווח הארוך "

נא ראו התייחסותנו המנומקת לעיל לגבי חוסר יכולתנו, מלכתחילה, של השידור הציבורי לתת מענה לגיל הרך מכיוון שלצורך מענה נדרש כיום גם ערוץ נפרד

הנחות עבודה

במסגרת הארת "נבכי השוק ומבנהו" אנו מבקשים בתגובתנו זו לתמצת בפני הוועדה בקצרה את ייחודיות צורכי הגיל הרך בישראל ואת מצב השוק בפועל, שכן ציבור ייחודי וחשוב ביותר זה על צרכיו הייחודיים לא זכה, לעניות דעתנו, לייצוג הולם בפני הוועדה.

עקרונות על רגולציה

בהתייחס לקביעה: "...ההנחה היא שהרגולטור אינו יכול להיות חובק כל וכי עודף הרגולציה מכביד על ספקי התוכן, מעלה את העלויות הסופיות לצרכנים (הם הצופים) ובפועל אינו מטפל בכשלי השוק שלאורן נכתבה הרגולציה מלכתחילה"

הדברים אינם תקפים לגיל הרך: א. אין עודף רגולציה בכל הנוגע לגיל הרך, להיפך – יש חוסר ברגולציה שתקבע: 1) הפרדת השידור לגיל הרך מגילאים גדולים יותר (2) חובת הקצאת משאבים, בעדיפות, לגיל זה בשל הסיבות שפורטו לעיל ובשל חשיבותן מבחינה תרבותית ולאומית – על אחת כמה וכמה במדינה כמו ישראל ששפתה, תרבותה והמסורת בה שונים לחלוטין מכלל מקום אחר בעולם, משמע תוכן זר לא יכול לתת לה מענה מתאים כלשהו ב. בהתאם, אין "הכבדה" על ספקי התוכן לגיל הרך ודווקא חוסר הרגולציה ייצור "הכבדה קיומית" עליהם... ג. אין כשל שוק בכל הנוגע לגיל הרך, לא מזווית התחרות החריפה מול ערוצים זרים גלובליים ואגרסיביים, ולא מזווית עלויות מוגזמות לציבור שכן תקציבי הערוצים הישראליים לגיל הרך נמוכים בהרבה ובטלים בשישים לעומת תקציבים מקובלים בתחום, משמע הם אינם כלל גורם לעלויות גבוהות ללקוחות

"כעומק התחרות עומק הדה רגולציה"

קביעה מקובלת זו אינה תקפה במקרה הייחודי של ערוצים לגיל הרך בישראל שכן קיימת תחרות עזה, כבר כיום, מצד ערוצים גלובליים זרים וזאת למרות שיש עברם היא רק טריטוריה זניחה עם שפה, מנהגים וצרכים "שונים" בעוד מהות קיומם היא הגלובליות = מכנה משותף בינלאומי, ולכן הם לא יטרחו כלל לספק תכנים ייעודיים המותאמים לילדי הגיל הרך בישראל. יש כיום 9 ערוצים לגיל הרך (7 לינאריים + 2 שרותי VOD ממותגים) כלומר, כבר כיום יש תחרות עזה אלא שהיא בלתי הוגנת ומפלה לרעה את

הערוצים הישראליים, שכן ערוץ גלובלי בנוי לרוב על הכנסות ממסחור ולכן מציע את עצמו במחירי רצפה שלא ניתן להתחרות בהם ולכן על הוועדה לקבוע כללים לחיזוק הערוצים הישראליים ולא לחיסולם!

"תאגיד השידור הציבורי"

בהתייחס למטרה: "תפיסת תאגיד השידור הציבורי כגוף שמטרתו היא קידום האינטרס הציבורי בתחום השידורים. ועל כן ביכולתו לפתור כשלי שוק ככל שיתבסס"

כפי שהובהר לעיל, לא ניתן לממש יעד זה בכל הנוגע לשידורים לגיל הרך שכן תאגיד השידור הציבורי אינו מותאם מלכתחילה לתת מענה כלשהו לגיל הרך ומתוקף כך גם אינו מסוגל לקדם את האינטרס הציבורי בתחום השידורים לגיל הרך או לפתור כשלי שוק שכאמור, בתחום השידורים לגיל הרך לפחות, אינם קיימים כלל ובוודאי שאינם כשלים המאפיינים את השידור לגילאים אחרים ולמבוגרים. **הכשל הקיים בהקשר לגיל הרך הוא באי קביעת חובת הקצאה של משאבי הפקה מקומית הוגנת ושוויונית לקהל יעד זה, ולו רק עפ"י חלקו היחסי מול קהלי היעד האחרים, אם לא משיקולים חשובים ותקפים נוספים**

יצירה מקומית - איכותית

בהתייחס לקביעה: " בנוסף לאמור קיים כשל שוק בכל הקשור ליצירת תוכן מקומי איכותי. וזאת בשל עלות ההפקה הגבוהה של תוכן זה אל מול פוטנציאל הצפייה בו והיכולת להחזיר את אותה עלות" בהקשר לגיל הרך ההיפך המוחלט הוא הנכון! הקצאת המשאבים היחסית לגיל הרך מועטה מאד מול משאבי הפקות המקור והפקת ערוצים שלא לגיל הרך ולכן נכפה על העוסקים בגיל הרך הצורך להפקתם בעלויות נמוכות פי כמה מהמקובל, הן בעולם והן בישראל, לעומת קהלי יעד אחרים. בעלות הפקה אחת לגילאים אחרים אנו מפקים 2-3 סדרות מלאות לגיל הרך וניתן לבדוק זאת בנתוני דו"חות מועצת הכבלים והלוויין. למרות זאת, ההצלחה של תכנים וערוצים אילו עצומה (נשמח להציג בפני הוועדה בהרחבה נתונים אילו), ולכן לא נחטא לאמת אם נקבע בצורה חד משמעית שתכני וערוצי הגיל הרך מובילים בהיבט עלות – תועלת בלי שום פרופורציה מול כל תוכן וערוצים לגילאים אחרים

יתרה מכך, גם אם נניח לרגע שלא זה היה המצב בפועל, הרי ששיקולי הרגולציה בכל הנוגע להפקות מקומיות והבטחת קיומם של הערוצים הישראליים לגיל הרך צריכים להיות מונחים, בין השאר, גם מהמשמעויות הציבוריות, התרבותיות והלאומיות של השפעתם על ילדי הגיל הרך בישראל. בנוסף להיבט הכלכלי על הרגולטור להבחין ולתת תוקף לייחודיות והמשמעויות התרבותיות והלאומיות של חשיפת ילדי הגיל הרך בישראל לתכנים וערוצים ישראליים מקוריים ולא רק לגלובליים זרים

דמי מעבר ערוץ

נא ראו התייחסותנו לנושא זה בראשית תגובתנו: ככל שלא מתקיימת הפרדה ממשית מלאה של התשתית מהתוכן - אין למודל זה סיכוי להצליח מכל הסיבות שמזכרות לעיל

ד. השידור הציבורי

... "בין היתר מאפשר תאגיד השידור הישראלי" 1. תמיכה ביצירה מקומית והפקות מקור 2. מתן ביטוי הולם ושוויוני למגוון ההשקפות והדעות הרווחות בציבור בישראל" ...
שוב אנו מצביעים על כך שבהקשר לגיל הרך דברים אילו אינם תקפים כלל. תאגיד השידור לא יהיה רלבנטי לגילאים אילו שכן להם נדרש, כאמור, ערוץ נפרד ולפיכך הוא גם לא יתרום להפקות לגיל זה ובוודאי שלא ייתן "תמיכה ביצירה מקומית והפקות מקור" לגיל הרך, לכן גם המשך הדברים: "ככל שיתבסס התאגיד ויפגין יכולת בקידום האינטרס הציבורי, יתאפשר לקדם מתווה להפחתת הרגולציה הקיימת על השחקנים האחרים, ובפרט חובות ההשקעה בהפקות מקור", אינם תקפים לחלוטין בנוגע לגיל הרך.

1. הפקות מקור

"לא קיים חשש ממשי להפחתת השקעה בסוגות אחרות (רגילות), שלהן כדאיות כלכלית גבוהה יותר ואינן מחייבות התערבות רגולטורית" וכן: "לא קיים חשש ממשי להפחתת השקעה בסוגות אחרות (שאינן סוגה עלית), שלהן כדאיות כלכלית גבוהה יותר ואינן מחייבות התערבות רגולטורית"

אם לא תוטל חבות רגולטורית ייעודית להפקת תכני מקור לגיל הרך, לא יופקו כלל הפקות מקומיות לגיל זה, לא בסוגה עלית ולא אחרת, שכן לפלטפורמות אין ולא תהיה שום מוטיבציה להשקיע בהן "בהתנדבות" והאלטרנטיבה היחידה תהיה לשדר ערוצים זרים בעלות אפסית לפלטפורמה ללא התייחסות כלשהי בהם לייחודיות הישראלית

הנחות נוספות

"תקציב השידור הציבורי מאפשר הפחתה בשימוש בתקציבים של גופים פרטיים וניתוק התלות של היוצרים והמפיקים בגופים המשדרים"

ייאמר שוב, **תקציב השידור הציבורי לא מתוכנן ולא ייתן מענה לגיל הרך** ולכן התזה הזו אינה תקפה לחלוטין לקהל יעד זה. ההיפך הוא הנכון - הדרך היחידה להבטיח המשך הפקת תכני מקור לגיל הרך היא באמצעות שימור ואף הגדלת החובה להפקתם ע"י הפלטפורמות

הפקות חוץ מול הפקות בית

הגדלת היחס לטובת שידור בערוצי בית משמעותו ריכוז כוח נוסף לזה הקיים כבר בלאו הכי, בידי מספר גופים מצומצם מאד וחיצוק התלות של המפיקים והיוצרים בפלטפורמות. מדובר **בהצעה שפועלת בניגוד גמור למגמות המקובלות כיום בעולם וגם בישראל לביזור הכוח, בין השאר באמצעות הפרדת התוכן מהתשתית והיא מנוגדת ליעדי הוועדה עצמה המבקשת להגדיל את התחרותיות בשוק**

הקלות רגולטוריות נוספות

הנחת היסוד שלתוכן ילדים חיי מדף ארוכים ולכן ניתן להפחית את המחויבות להפקות מקומיות - מוטעית מיסודה, מנותקת לחלוטין מהמציאות ואפילו מקוממת.

ככל שהנחה זו היתה מחוברת למציאות, ערוץ הופ! היה ממשיך לשדר סדרות פופולאריות מאד מהעבר (כמו "דפנה ודודידו", "סבא טוביה", "הקונצונים" וכיו"ב), אבל בפועל אף אחת מהן (ועוד רבות נוספות) לא משודרות מזה שנים רבות בגלל שהעולם משתנה מאד, בעיקר מבחינת הילדים, ומה שהתאים לילדים של פעם לא מתאים לחלוטין לילדים כיום. יתרה מכך, הוכח חד משמעית במחקרים רבים שדווקא הילדים הם המהירים ביותר לאמץ שינויים (Early adaptors) וטעמם משתנה במהירות גדולה בהרבה משל הוריהם. הילדים הם אילו שמניעים שינויים פנים משפחתיים וההורים הם אילו שמתעדכנים מהילדים ולא להיפך!

אם ההנחה היתה נכונה, האם היו גופים בינלאומיים עתירי כוח, ממון ומוניטין כמו BBC, PBS ניקלודיאון, דיסני וכיו"ב משקיעים מדי שנה מאות מיליונים בהפקות חדשות או בחידוש סדרות קלאסיות קיימות? מדוע, בנוסף להפקות חדשות, הופקו מחדש גם סדרות קלאסיות קיימות? הטלטיז למשל, בוב הבנאי, סמי הכבאי, נאדי, הדבורה מיה ועוד ועוד. הרי אם התזה של חיי מדף ארוכים היתה תקפה כולם היו מסתפקים בסדרות הקיימות בלבד. הסיבה היא שהמציאות בפועל מוכיחה שאם לא משדרים תוכן עדכני הילדים פשוט לא צופים בזה! ילדים מעדיפים תוכן עדכני ורלבנטי ולא תוכן מיושן שפג תוקפו ופגה תקפותו עבורם

תזה מעין זו עלולה חלילה להתפרש גם כעמדה מתנשאת כלפי הילדים, בעיקר בגיל הרך, שכן היא מחזקת דימוי מוטעה שילדים קטנים יכולים להסתפק בתוכן ממוחזר, במקום להכיר בחשיבות ההשפעה

של תכנים עדכניים על עיצוב עולמם של הילדים ובהתאם לכך לחייב הפקת תכנים עדכניים ורלבנטיים עבורם באמצעות הגדלת ההשקעה בתוכן כיעד לאומי ותרבותי ראשון במעלה

לאורך שנים רבות וגם כיום, מופלים ילדי הגיל הרך בצורה בוטה מול תקציבי המבוגרים ואפילו תקציבי הילדים הגדולים יותר, למרות מספרם היחסי מתוך ציבור זה ולמרות החשיבות הרבה שבחשיפתם לתכני מקור ישראליים. רק 3.5% (!) מתוך החבות הרגולטורית הכוללת להשקעה בהפקות מקור בטלוויזיה הרב ערוצית מושקעים בגיל הרך. אפילו מתוך מכסת ההשקעה לילדים שהיא 27.5% מתוך תקציב ההפקות הכולל - רק 12.5% (מתוך ה-27.5%) הושקעו בגיל הרך למרות שמספרם של ילדי הגיל הרך הוא כמעט מחצית מתוך קבוצת הילדים כולה ולכן היה ראוי שכמחצית מתוך ה-27.5% של הפקות ילדים היתה מושקעת בגיל הרך. זהו כשל היסטורי ולא הוגן שמן הראוי שהוועדה תיתן דעתה עליו ותתקן אותו.

תקציבי הפקות בינלאומיות מהם נהנים ערוצים גלובליים לגיל הרך, גדולים פי כמה וכמה מאילו המקובלים בישראל, ונזכיר שוב: אילו התכנים שמולם על התוכן והערוצים הישראליים להתחרות! אנו גאים מאד בכך, שלמרות התקציבים הזעומים יחסית, זכות רבות מההפקות שלנו להצלחה רבה בקרב הילדים והדבר רק שב ומוכיח שילדים ישראליים אוהבים תכנים ישראליים, גם אם תוצרי ההפקה נוצצים פחות מתכנים זרים וזאת בשל היותם רלבנטיים יותר לילדים ומשקפים היטב על המסך את עולמם הייחודי של הילדים הישראליים.

נספח ב' – הצעה חלופית – מועצת הכבלים והלוויין

מבלי להיכנס לפירוט, בשל מגבלת אורך התגובה המבוקש, אנו תומכים תמיכה מלאה ברבות מהצעות המועצה שאמונה ומכירה לעומק את השידור הרב ערוצי על הדינמיקה של השחקנים בו, חסרונותיו ויתרונותיו. קידום היצירה המקורית, לרבות מתן ביטוי הולם לקהלים ייעודיים (גם הגיל הרך הוא קהל ייעודי), עידוד ערוצים עצמאיים המופקים בישראל, קידום הפקות מקור בעברית ומתן ביטוי למיעוטים (גם הגיל הרך הוא בגדר "מיעוט" בעל צרכים מיוחדים שאינו מסוגל לייצג את עצמו), חובת השקעה בהפקות מקור לפלטפורמות, קביעת עקרונות הגנה על ילדים לרבות חובת סיווג וסימון (בפועל, ערוצים מבודלים לגיל הרך הם בהחלט בגדר "סיווג וסימון", שכן הם יוצרים מרחב ייעודי ומוגן המותאם לגיל זה), וחובת הפקות המקור במדינת ישראל, על כל מאפייניה הייחודיים, כגון הגדרתה כ"יהודית ודמוקרטית", גילה הצעיר והשפה העיקרית המדוברת בה, מקבלת משנה תוקף.

החשיפה ההולכת וגוברת לתכנים גלובליים זרים מחד, לצד ביקוש של הצופה הישראלי לתוכן מקורי מאידך, (על אחת כמה וכמה צופה בגיל הרך שאינו דובר כלל שפה אחרת ואינו קורא עדיין תרגום), מחזקים את הצורך לא רק בשימור אלא אף בהגדלת חובת ההשקעה בגיל הרך, והבטחת המשך קיומם של האפיקים היחידים לשידורם – הערוצים הישראליים העצמאיים לגיל הרך

אנו מבקשים להופיע בפני הוועדה באופן אישי כדי להציג את עמדותינו

בכבוד רב

אלונה אבט ותמיר פאול
מנכ"לים משותפים